

సభాపర్వం - ధర్మసారం

విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం, శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్, సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

శ్రీనివాస ధ్యానమ్

స త్వం మాం పాహి దేవేశ లక్ష్మీశ గరుడధ్వజ ।
సర్వాపత్తివినాశాయ ప్రసన్నో భవ సర్వదా ॥

శ్రీకృష్ణ ధ్యానమ్

కృష్ణాయ యాదవేంద్రాయ, జ్ఞానముద్రాయ యోగినే ।
నాథాయ రుక్మిణీశాయ, నమో వేదాంతవేదినే ॥

వ్యాస ధ్యానమ్

కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం, సర్వలోకహితే రతమ్ ।
వేదాబ్జభాస్కరం వందే, శమాదినిలయం మునిమ్ ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి -
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వేషామ్,
ఆస్తికమహాజనానాం, ఆధివ్యాధి, నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం,
విషూచికేత్యాది, క్రిమిజనిత, సమస్త దుష్ప్రభావ, నిర్మూలన ద్వారా, సకల
శ్రేయోఽభివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థఫలసిద్ధ్యర్థం,
సమస్తపాపక్షయార్థం, సనాతన ఆర్షధర్మస్య, సర్వోన్నతిసిద్ధ్యర్థం, తద్ధర్మ-
ప్రతికూలతా పరిహారార్థం, గోసంరక్షణార్థం, జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్య సిద్ధ్యర్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, సభాపర్వణి, యథాశక్తి, శ్లోకవ్యాఖ్యానపురస్సరం,
త్రయోదశాధ్యాయాంతర్గత, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః

**అథ శ్రీమహాభారతే సభాపర్వాంతర్గత
రాజసూయారంభపర్వణి త్రయోదశోఽ ధ్యాయః
వైశంపాయన ఉవాచ**

అనుకర్షం చ నిష్కర్షం వ్యాధిపావకమూర్చనమ్ ।
సర్వమేవ న తత్రాసీత్ ధర్మనిత్యే యుధిష్ఠిరే ॥ 13-13 ॥

దస్యుభ్యో వంచకేభ్యశ్చ రాజ్ఞః ప్రతి పరస్పరమ్ ।
రాజవల్లభతశ్చైవ నాశ్రూయత మృషాకృతం ॥ 13-14 ॥

ప్రియం కర్తుముపస్థాతుం బలికర్మ స్వకర్మజమ్ ॥ 13-15 ॥

అభిహర్తుం నృపాష్టట్సు పృథక్జాత్యైశ్చ నైగమైః ।
వవృధే విషయస్తత్ర ధర్మనిత్యే యుధిష్ఠిరే ॥ 13-16 ॥

కామతోఽ ప్యుపయుంజానైః రాజసైర్లోభజైర్లనైః ।
సర్వవ్యాపీ సర్వగుణీ సర్వసాహస్స సర్వరాట్ ॥ 13-17 ॥

యస్మిన్నధికృతస్సమ్రాడ్ భ్రాజమానో మహాయశాః ।
యత్ర రాజన్ దశ దిశః పితృతో మాతృతస్తథా ।
అనురక్తాః ప్రజా ఆసన్ ఆగోపాలా ద్విజాతయః ॥ 13-18 ॥

స మంత్రిణస్సమానాయ్య భ్రాతంశ్చ వదతాం వరః ।
రాజసూయం ప్రతి తదా పునః పునరపృచ్ఛత ॥ 13-19 ॥

తే పృచ్ఛ్యమానాస్సహితా వచోఽర్థ్యం మంత్రిణస్తదా ।
యుధిష్ఠిరం మహాప్రాజ్ఞం యియక్షుమిదమబ్రువన్ ॥ 13-20 ॥

యేనాభిషిక్తో నృపతిః వారుణం గుణమృచ్ఛతి ।
తేన రాజాఽపి తం కృత్స్నం సమ్రాడ్గుణమభీష్నతి ॥ 13-21 ॥

తస్య సమ్రాడ్గుణార్హస్య భవతః కురునందన ।
రాజసూయస్య సమయం మన్యంతే సుహృదస్తవ ॥ 13-22 ॥

తస్య యజ్ఞస్య సమయః స్వాధీనః క్షత్రసంపదా ।

సామ్నా షడగ్నయో యస్మిన్ చీయంతే శంసితవ్రతైః ॥ 13-23 ॥

దర్వీహేలామానుసాదాయ సర్వాన్యః ప్రాప్నుతే క్రతూన్ ।

అభిషేకం చ యస్యాంతే సర్వజితేన చోచ్యతే ॥ 13-24 ॥

సమర్థోఽసి మహాబాహో సర్వే తే వశగా వయం ।

అచిరాత్త్వం మహారాజ రాజసూయమవాప్స్యసి ॥ 13-25 ॥

అవిచార్య మహారాజ రాజసూయే మనః కురు ।

ఇత్యేవం సుహృదస్సర్వే పృథక్చ సహ చాబ్రువన్ ॥ 13-26 ॥

స ధర్మం సాండవస్తేషాం వచశ్రుత్వా విశాంసతే ।

ధృష్టమిష్టం వరిష్టం చ జగ్రాహ మనసాఽరిహా ॥ 13-27 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే సభాపర్వాంతర్గత

రాజసూయారంభపర్వణి త్రయోదశాధ్యాయే పంచదశశ్లోకాః

సూభాషితమ్

యా దుస్త్వజా దుర్మతిభిః యా న జీర్యతి జీర్యతః ।

యోఽసా ప్రాణాన్తికో రోగః తాం తృష్ణాం త్యజతస్సుఖమ్ ॥

యదా భావం న కురుతే సర్వభూతేషు సాపకమ్ ।

కర్మణా మనసా వాచా బ్రహ్మసంపద్యతే తదా ॥

యదాన్యేభ్యో న బిభ్యేత యదా చాస్మాన్న బిభ్యతి ।

యదా నేచ్ఛతి న ద్వేష్టి బ్రహ్మ సంపద్యతే తదా ॥

యచ్ఛ కామసుఖం లోకే యచ్ఛ దివ్యం మహత్సుఖమ్ ।

తృష్ణాక్షయసుఖస్యైతే నార్హతస్వోడశీం కలామ్ ॥

అథ క్షమాప్రార్థనా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమప్రార్థనా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
న్యాయేనమార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్చుభమస్తు నిత్యం
లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా
బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై
నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రియఃకాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

